

Sygn. akt *I AGa 443/21*

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 września 2022 r.

Sąd Apelacyjny w (...) I Wydział Cywilny i Własności Intelektualnej

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Małgorzata Mazurkiewicz-Talaga

Protokolant: sekretarz sądowy Andrzej Becker

po rozpoznaniu w dniu 8 września 2022 r. w (...)

na rozprawie

sprawy z powództwa **R. D.**

przeciwko **(...) S.A. z siedzibą w W.**

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w (...)

z dnia 9 września 2021 r. sygn. akt (...)

I. oddala apelację;

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanego 4.050 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Małgorzata Mazurkiewicz-Talaga

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym do Sądu w dniu 30 grudnia 2019r. powód – R. D. domagał się zasądzenia od pozwanego – (...) S.A. w W. kwoty 119.420,50zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że z pozwanym łączyła go umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej przewoźnika drogowego w ruchu krajowym i międzynarodowym z okresem ubezpieczenia od 1 grudnia 2014r. do 30 października 2015r. Zaznaczył, że ubezpieczenie to obejmuje również ryzyko kradzieży towaru ze środka transportu lub kradzieży z włamaniem przewożonego towaru podczas postoju środka transportu. Powód wskazał, że w dniu 30 października 2015r. w czasie wykonywania przez niego przewozu międzynarodowego doszło do kradzieży części ładunku tj. 402 szt. telewizorów marki S. będących własnością firmy (...) S.A. W związku z powyższym zdarzeniem ubezpieczyciel zlecniodawcy przewozu zlikwidował szkodę nadawcy przesyłki i skierował roszczenia przeciwko powodowi i na skutek tego wyrokiem z dnia 31 sierpnia 2017r. Sądu Okręgowego w (...)w sprawie o sygn. akt (...) zmienionym następnie wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 9 lipca 2019r. sygn. akt (...) zasądzono od powoda na rzecz (...) S.A. kwotę 102.537,01zł wraz z odsetkami w wysokości 5% liczonymi w stosunku rocznym od dnia 25

marca 2016r. do dnia zapłaty. W niniejszej sprawie powód w oparciu o łączącą go z pozwanym umowę ubezpieczenia dochodził naprawienia szkody związanej z wypłatą odszkodowania zasądzonego wyżej wymienionym wyrokiem .

W ustawowym terminie tj. w dniu 19 maja 2020r. pozwany złożył odpowiedź na pozew, w której domagał się oddalenia powództwa w całości, a także zasądzenia od powoda na jego rzecz zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu pisma zakwestionował podstawy swojej odpowiedzialności co do zasady, a w konsekwencji także co do wysokości. Pozwany przyznał, że łączyła go z powodem wskazana w pozwie umowa ubezpieczenia. Podniósł zarzut braku wypadku ubezpieczeniowego wskazując, że kradzież towaru nastąpiła poza zakresem ochrony ubezpieczeniowej. Pozwany podał, że zgodnie z treścią polisy oraz postanowień OWU przedmiotem umowy ubezpieczenia była odpowiedzialność przewoźnika, którą ubezpieczający ponosi zgodnie z przepisami oraz (...), na podstawie listów przewozowych wystawionych na ubezpieczającego, za szkody powstałe podczas wykonywania zawartej umowy przewozu polegającego wyłącznie na utracie, ubytku lub uszkodzeniu przesyłki w trakcie przewozu z wyłączeniem ryzyka kradzieży z włamaniem i rabunku. W konsekwencji powyższego, zdaniem pozwanego, dla udzielenia ochrony ubezpieczeniowej koniecznym było, aby przewóz towarów odbywał się na podstawie umowy przewozu oraz listu przewozowego (...) wystawionego na ubezpieczającego. Podniósł, że zgodnie z treścią listu przewozowego załączonego do pozwu jako przewoźnik została wpisana spółka (...) ((...)) sp. z o.o. w W., a powód pełnił funkcję przewoźnika dalszego, co wyklucza odpowiedzialność ubezpieczyciela.

Niezależnie od powyższego pozwany wskazał, że nawet jeżeli przyjąć, że zdarzenie obejmowała ochrona ubezpieczeniowa to jego odpowiedzialność jest wyłączona, gdyż przyczyną powstania szkody było rażące niedbalstwo po stronie powoda.

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Okręgowy oddalił powództwo , obciążając powoda kosztami postępowania.

Podstawę rozstrzygnięcia sądu stanowiły następujące ustalenia faktyczne i rozważania prawne:

Powód – R. D. prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...). Przedmiotem działalności powoda jest m. in. wykonywanie usług transportu drogowego towarów.

Pozwany – (...) S.A. w P. prowadzi działalność gospodarczą, w ramach której świadczy usługi ubezpieczeń osobowych i majątkowych.

W dniu 21 listopada 2014r. strony zawarły umowę ubezpieczenia odpowiedzialności przewoźnika w ruchu krajowym i międzynarodowym, która potwierdzona została wystawioną przez pozwanego polisą nr (...). Przedmiot ubezpieczenia stanowiła odpowiedzialność cywilna przewoźnika drogowego, którą ubezpieczający ponosi zgodnie z przepisami: Ustawy prawo Przewozowe oraz Konwencji o umowie międzynarodowego przewozu drogowego towarów (...), na podstawie listów przewozowych wystawionych na ubezpieczającego, za szkody powstałe podczas wykonywania zawartej umowy przewozu polegającej wyłącznie na utracie, ubytku lub uszkodzeniu przesyłki w trakcie przewozu z włączeniem ryzyka kradzieży z włamaniem i rabunku. Okres ubezpieczenia strony ustaliły od dnia 1 grudnia 2014r. do 30 listopada 2015r., zaś określając zakres ubezpieczenia zawarły odesłanie do OWU obowiązujących na podstawie uchwały zarządu pozwanego nr (...)/(...) z dnia 8 sierpnia 2007r. Franszyzę redukcyjną w każdej szkodzie strony uzgodniły na 1.000zł, zaś sumę ubezpieczenia na 300.000 euro na jedno i wszystkie zdarzenia. Przedmiot ubezpieczenia strony rozszerzyły o klauzulę dotyczącą postoju pojazdu zaznaczając, że przez pojęcie „pozostawienia ładunku na pojeździe” będą uważać – trwający dłużej niż 1 minutę, postój pojazdu związany z opuszczeniem przez kierowcę kabiny pojazdu i pozostawieniem tegoż pojazdu wraz z ładunkiem bez opieki, nadzoru, pod warunkiem, że nie wynika to z warunków jazdy lub przepisów drogowych.

Do powyższej umowy ubezpieczenia zastosowanie miały Ogólne warunki ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej przewoźnika drogowego w ruchu międzynarodowym (...) S.A. z dnia 8 sierpnia 2007r. (dalej także jako OWU), zgodnie z którymi pozwany obejmował ochroną ubezpieczeniową odpowiedzialność cywilną ubezpieczającego wobec osób uprawnionych za utratę, ubytek lub uszkodzenie przesyłki towarowej w międzynarodowym transporcie

samochodowym, którą ubezpieczający ponosi zgodnie z postanowieniami Konwencji o (...) P. (...) (...), zwaną dalej (...) (§2 ust. 1). Ubezpieczenie obejmowało odpowiedzialność cywilną ubezpieczającego za szkody powstałe w wyniku niewykonania lub nienależytego wykonania umowy przewozu, powstałe od chwili przyjęcia przesyłki do przewozu do momentu wydania odbiorcy (§2 ust. 2). Ponadto § 2 ust. 3 OWU stanowił, że ubezpieczeniem objęta jest odpowiedzialność cywilna przewoźników posiadających koncesję i zezwolenia zagraniczne wydane przez Ministerstwo (...) zgodnie z obowiązującym przepisami, dokonujących przewozów na podstawie listów przewozowych (...) wystawionych na ubezpieczającego, przy użyciu własnych lub podnajętych środków transportowych. Ponadto zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 1 OWU pozwany nie odpowiadał za szkody wyrządzone umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa przewoźnika i osób działających w jego imieniu lub na jego zlecenie.

W ramach prowadzonej działalności gospodarczej, w dniu 28 października 2015r. na podstawie międzynarodowego samochodowego listu przewozowego CMR powód przyjął do przewozu towar w postaci 950 sztuk telewizorów marki S., umieszczonych na 26 paletach. Przewóz – zgodnie z listem przewozowym – odbywać się miał przy pomocy pojazdu o nr rej.: (...) wraz z naczepą o nr rej. (...). Przewożony towar miał zostać odebrany przez powoda w P. w siedzibie (...) S.A. w dniu 28 października 2015r. pomiędzy godziną 18.00 i godziną 19.00 oraz dowieziony do (...) do firmy (...) w S. (A.) w dniu 30 października 2015r. pomiędzy godziną 8.00, a godziną 9.00. Zlecenie przewozu zostało dokonane przez (...) S.A., zaś przewóz miał być realizowany przez (...) ((...)) Sp. z o.o., który zlecił wykonanie przewozu bezpośrednio powodowi. List przewozowy (...), na podstawie którego przewóz ten wykonywano został wystawiony przez (...) ((...)) sp. z o.o. w W.. Powód nie został w liście tym wymieniony jako kolejny przewoźnik. Wymienione w liście przewozowym pojazdy o nr rej. (...) stanowią własność powoda. Ponadto list ten w rubryce 23 oznaczającej przewoźnika został podpisany przez kierowcę, któremu powód zlecił wykonanie przewozu tj. M. M..

Zgodnie z przyjętym zleceniem transportowym powód miał korzystać z bezpiecznych parkingów honorowanych przez (...) (pkt (...) warunków zlecenia). W pkt (...) wytycznych dotyczących zlecenia odnoszącego się dla miejsc parkingowych dla kierowców wskazano, że zatrzymanie powyżej 45 minut może się odbywać tylko na parkingach strzeżonych lub zatwierdzonych przez (...). Z kolei w pkt 01 wskazano, że zatrzymanie do 45 minut musi się odbywać w miejscach dobrze oświetlonych i uczęszczanych takich jak autostradowe miejsca obsługi podróżnych (stacje paliw), najlepiej przed monitoringiem, ustawiając drzwi naczepy tyłem do ściany lub innej naczepy, należy unikać parkowania na skraju tych obszarów, z dala od innych pojazdów. Nigdy nie należy parkować w zatoczkach lub obszarach przemysłowych. Należy unikać parkowania w promieniu 150 km od miejsc załadunku i rozładunku.

Wykonanie zlecenia powód powierzył swojemu pracownikowi – M. M.. Kierowca ten przy załadunku nie zapoznawał się z treścią zlecenia transportowego, nie uzyskał również, informacji, że ma zatrzymywać się na parkingach strzeżonych lub rekomendowanych przez firmę (...), jak również nie został poinformowany, że nie powinien dokonywać postoju trwającego ponad 45 minut w odległości mniejszej niż 150 km od miejsca rozładunku.

Po odbiorze ładunku i kilkugodzinnej jeździe w nocy M. M. zatrzymał się na parkingu w okolicy miasta B. w Niemczech. Po około 9 – godzinnej przerwie kierowca ruszył w dalszą trasę. Po przekroczeniu granicy holenderskiej, około godziny 18.00, w miejscowości O., zatrzymał się na parkingu przylegającym do autostrady (...). Na parkingu tym znajdowała się całodobowa stacja benzynowa oświetlona i monitorowana oraz – oddzielone pasem zieleni – oświetlone miejsca postojowe dla samochodów ciężarowych. Sam parking nie był strzeżony, nie znajdował się na liście parkingów rekomendowanych przez (...). Położony był w odległości około 100 km od planowanego miejsca rozładunku towaru.

Prowadzący pojazd, około godziny 22.00-23.00 położył się spać, uprzednio sprawdzając stan naczepy. Po obudzeniu się, około godziny 6.00 rano zauważył, że nastąpiła kradzież części ładunku, w związku z czym wezwał na miejsce zdarzenia Policję. Po dokonaniu oględzin stwierdzono, że z naczepy zostały ukradzione 402 sztuki telewizorów. Po przeprowadzeniu czynności związanej ze zgłoszeniem przestępstwa M. M. kontynuował transport i dostarczył pozostałą część ładunku do odbiorcy.

W związku z kradzieżą towaru (...) ((...)) sp. z o.o. zgłosił w imieniu poszkodowanej spółki ((...) S.A.) roszczenie o naprawienie szkody u swojego ubezpieczyciela - Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna. Po przeprowadzeniu postępowania

likwidacyjnego, Towarzystwo (...) S.A. wypłacił na rzecz (...) S.A. kwotę 321.097,45 zł jako stanowiącą wartość 402 sztuk telewizorów wartych 188,70euro każdy, co daje kwotę 75.857,40euro przeliczoną według kursu euro zgodnie z kursem (...) (1 euro=4 .2395 PLN), przy umniejszeniu odszkodowania o ustaloną w umowie franszyzę redukcyjną w wysokości 500,00zł.

Następnie, Towarzystwo (...) S.A. wystąpił przeciwko powodowi o zwrot kwoty wypłaconego poszkodowanemu odszkodowania. Sprawa ta rozstrzygnięta została wyrokiem Sądu Okręgowego w (...) z dnia 31 sierpnia 2017r. (sygn. akt (...)), który na skutek apelacji R. D. zmieniony został wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 9 lipca 2019r., w którym Sąd zasądził od R. D. na rzecz Towarzystwo (...) S.A. kwotę 102.537,01zł wraz z odsetkami w wysokości 5% liczonymi w stosunku rocznym od dnia 25 marca 2016r. do dnia zapłaty. W postępowaniu o sygn. akt (...) pozwany wniósł interwencję uboczną.

Szkodę z dnia 30 października 2014r. powód zgłosił swojemu ubezpieczycielowi.

Pismem z dnia 17 lutego 2016r. pozwany odmówił zapłaty odszkodowania wskazując, że jego odpowiedzialność jest wyłączona, gdyż list przewozowy na podstawie którego wykonywany był przewóz nie został wystawiony przez ubezpieczającego.

W piśmie z dnia 29 października 2019r. powód – poprzez swojego pełnomocnika wezwał pozwanego do zapłaty w terminie 14 dni kwoty 120.993,67zł tytułem odszkodowania za zdarzenie z dnia 30 października 2014r.

W odpowiedzi na powyższe pozwany odmówił wypłaty odszkodowania powołując się na wyłączenie swojej odpowiedzialności.

W dniu 18 grudnia 2019r. powód zawarł z Towarzystwo (...) S.A. ugodę, na podstawie której jej strony ustaliły, że zobowiązania wynikające z wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) wydanego w sprawie o sygn. akt (...)powód ureguluje w ratach. Powód w całości zaspokoił roszczenia Towarzystwa (...) S.A. wynikające z zawartej ugody.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z: dokumentów i wydruków złożonych przez strony do akt sprawy, zeznań świadka M. M. i zeznań powoda.

Za wiarygodne Sąd uznał wszystkie dokumenty załączone do akt sprawy. Dokumenty urzędowe stanowiły dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone, zgodnie z art. 244 § 1 k.p.c., zaś dokumenty prywatne – tego, że osoby, które je podpisały, złożyły oświadczenia zawarte w dokumentach, zgodnie z art. 245 k.p.c. Sąd uznał za wiarygodne także przedłożone przez strony wydruki, stanowiące inne dowody w rozumieniu art. 309 k.p.c., albowiem żadna ze stron nie kwestionowała ich treści i formy, a Sąd nie znalazł podstaw by czynić to z urzędu.

Sąd dał wiarę w całości zeznaniom świadka M. M., gdyż były jasne, rzeczowe i spójne oraz korespondowały z zeznaniami złożonymi przez świadka w sprawie o sygn. akt (...).

Ponadto Sąd nie znalazł podstaw aby kwestionować zeznania powoda, gdyż pozostawały zgodne z treścią dokumentów znajdujących się w aktach sprawy.

Na rozprawie w dniu 25 lutego 2021r. Sąd oddalił wniosek powoda o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka P. D., gdyż został on zgłoszony na okoliczności, które pozostawały między stronami bezsporne (art. 235² § 1 pkt 2 k.p.c.). Dodatkowo zaznaczyć należy, że świadek ten został powołany w celu zeznawania o faktach, w których bezpośrednio nie uczestniczył.

Sąd oddalił również wniosek pozwanego o zobowiązanie powoda do przedłożenia tachografu dot. spornego pojazdu z dnia 30 października 2015r., gdyż zmierzał on jedynie do przedłużenia postępowania (art. 235² § 1 pkt 5 k.p.c.), a ponadto był spóźniony (art. 205² k.p.c.) i nieistotny dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 235² § 1 pkt 2 k.p.c.). Powództwo

bowiem podlegało oddaleniu co do zasady, a zatem prowadzenie postępowania w przedmiocie konieczności postoju na stacji, na której doszło do kradzieży było zbędne.

W przedmiotowej sprawie bezspornym było, że strony łączyła umowa ubezpieczenia potwierdzona polisą nr (...), a także okoliczności związane z przewozem na podstawie zlecenia z dnia 28 października 2014r. oraz kradzieżą z dnia 30 października 2014r. Istotę sporu stanowiła przede wszystkim kwestia ustalenia zasady odpowiedzialności pozwanego z tytułu szkody jaką powód poniósł oraz jej wysokości. Roszczenie dochodzone niniejszą sprawą powód wywodził z tego, że w związku z zaginięciem towaru podczas międzynarodowego przewozu został on obciążony przez ubezpieczyciela swojego kontrahenta tj. spółki, która zleciła mu przewóz. Pozwany w niniejszym procesie stał na stanowisku, że jest zwolniony z odpowiedzialności, ponieważ wskazane w pozwie zdarzenie wywołujące szkodę nie stanowiło wypadku ubezpieczeniowego. Dodatkowo pozwany wskazywał, że nie ponosi odpowiedzialności, gdyż szkoda powstała na skutek rażącego niedbalstwa powoda.

W analizowanej sprawie powód dochodził roszczenia, którego podstawą jest teza, że pozwany wbrew obowiązкови wynikającemu z przepisów ustawy oraz z zawartej między stronami umowy ubezpieczenia OC nie naprawiła szkody, jaką powód wyrządził osobie trzeciej i wobec czego powód pokrył tę szkodę we własnym zakresie i w związku z tym poniósł uszczerbek. Podstawę prawną wierzytelności powoda stanowił zatem art. 471 k.c., zgodnie z którym dłużnik zobowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Jak wynika z treści polisy załączonej do pozwu umowę ubezpieczenia strony zawarły w oparciu o obowiązujące u pozwanego ogólne warunki ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej przewoźnika drogowego w ruchu międzynarodowym (...) S.A., zatwierdzone uchwałą zarządu nr (...)/(...) z dnia 8 sierpnia 2007r. (OWU). Postanowienia OWU uznać należy za w pełni wiążące strony umowy ubezpieczeniowej, jako że stają się częścią składową umowy ubezpieczenia i należy je wyklądać przy uwzględnieniu dyrektyw zawartych w art. 65 k.c. - postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 lipca 2005, (...). Postanowienia OWU stają się tzw. wzorcem kwalifikowanym i wiążą strony dlatego, że stały się składnikiem umowy ubezpieczeniowej przez odwołanie się do nich (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 31 maja 2001, (...)).

Zgodnie z § 2 OWU umieszczonym w rozdziale „Przedmiot i zakres ubezpieczenia”, pozwany obejmował ochroną ubezpieczeniową odpowiedzialność cywilną ubezpieczającego wobec osób uprawnionych za utratę, ubytek lub uszkodzenie przesyłki towarowej w międzynarodowym transporcie samochodowym, którą ubezpieczający ponosi zgodnie z postanowieniami Konwencji o Umowie Międzynarodowego P. (...) (...), zwaną dalej (...) (§2 ust. 1). Ubezpieczenie obejmowało odpowiedzialność cywilną ubezpieczającego za szkody powstałe w wyniku niewykonania lub nienależytego wykonania umowy przewozu, powstałe od chwili przyjęcia przesyłki do przewozu do momentu wydania odbiorcy (§2 ust. 2). Ponadto ubezpieczeniem objęta była odpowiedzialność cywilna przewoźników posiadających koncesję i zezwolenia zagraniczne wydane przez (...) zgodnie z obowiązującymi przepisami, dokonujących przewozów na podstawie listów przewozowych (...) wystawionych na ubezpieczającego, przy użyciu własnych lub podnajętych środków transportowych (§ 2 ust. 3).

W ocenie Sądu powyższe postanowienia (...) są jasne i jednoznaczne i należy je interpretować łącznie. Definiują one bowiem w sposób kompleksowy sytuacje, w których dane zdarzenie zakwalifikować należy jako podlegające ochronie ubezpieczeniowej. Strona powodowa w uzasadnieniu swoich roszczeń powołuje się wyłącznie na § 2 ust. (...). Spełnienie tej przesłanki nie jest między stronami sporne i zostało przesądzone wyrokiem wydanym w sprawie sygn. (...), z którego wynika, że powód ponosił w świetle postanowień Konwencji (...) odpowiedzialność cywilną wobec uprawnionego - Towarzystwo (...) S.A. za kradzież z dnia 30 października 2014r. Co więcej, bezspornym pozostawało, że szkoda powstała w okresie określonym w § 2 ust. 2 OWU. Powód zaś nie zdołał wykazać, a ponadto okoliczność przeciwna wynika z przeprowadzonego postępowania, że odpowiedzialność cywilna powoda powstała w toku przewozu wykonywanego na podstawie listu przewozowego (...) wystawionego na ubezpieczającego tj. powoda. Z treści listu jednoznacznie wynika, że został on wystawiony przez (...) ((...)) sp. z o.o., zaś z faktu umieszczenia

na nim numerów rejestracyjnych pojazdów pozwanego i nazwiska kierowcy powoda nie sposób uznać, aby list ten został wystawiony przez powoda. Zdaniem Sądu, okoliczność charakteru listu przewozowego w świetle Konwencji CMR pozostaje irrelevantna w niniejszej sprawie, gdyż strony umowy ubezpieczenia jako podmioty profesjonalnie prowadzące działalność gospodarczą mogły w sposób dowolny uregulować kwestię łączącej je umowy.

Sąd rozpoznający niniejszą sprawę podziela tezę wyroku Sądu Najwyższego z dnia 22 maja 2009r., sygn. akt (...), że o powstaniu odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń nie decyduje wyłącznie powstanie po stronie ubezpieczającego cywilnoprawnego obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej osobie trzeciej, lecz wystąpienie wypadku ubezpieczeniowego tj. zdarzenia, które strony umowy ubezpieczenia określiły jako przyczynę uzasadniającą odpowiedzialność zakładu ubezpieczeń. Skoro więc strony uzależniły zakres odpowiedzialności ubezpieczyciela m.in. od faktu, że przewoźnikiem miał być powód oraz od uwidocznienia w treści listu przewozowego (...) ubezpieczonego jako przewoźnika, to wskazanie osoby trzeciej na tym dokumencie zwalnia zakład ubezpieczeń z obowiązku wypłaty odszkodowania. Dlatego też zdaniem tego Sądu nie jest istotne kto faktycznie wykonał przewóz ani z jakiej przyczyny doszło do wymienienia w liście przewozowym osoby trzeciej.

Ponadto w ocenie Sądu nie sposób zgodzić się z powodem, że wyżej przytoczone postanowienia OWU były niejasne bądź sprzeczne wewnętrznie. Dodatkowo omawiane postanowienia OWU znalazły również swoje odzwierciedlenie w treści polisy, z której również wynika, że do przedmiotu ubezpieczenia należały zdarzenia, które powstały w związku z przewozami wykonywanymi na podstawie listów przewozowych wystawionych na ubezpieczającego.

Miarodajny dla wykładni postanowień umowy ubezpieczenia jest punkt widzenia tego, kto jest chroniony, a ewentualne wątpliwości interpretacyjne nie mogą obciążać ubezpieczonego. Podkreślić jednakowoż należy, że w rozpoznawanej sprawie strony będące profesjonalnymi uczestnikami obrotu gospodarczego w ramach swobody umów w sposób niebudzący wątpliwości uzgodniły, że ochroną ubezpieczeniową objęte są wyłącznie zdarzenia powstałe w czasie przewozów świadczonych na podstawie listów przewozowych wystawionych przez ubezpieczającego. Zapis ten jest jasny i nie pozostawia pola do rozbieżnej interpretacji.

Powód zatem jako przewoźnik profesjonalnie prowadzący działalność gospodarczą i przyjmujący zlecenia przewozu także od innych podmiotów, które wystawiają listy przewozowe winien dochować należytej staranności przy zawieraniu umowy ubezpieczenia i formułowaniu jej postanowień w taki sposób, aby zapewniała mu ona ochronę ubezpieczeniową w żądanym zakresie.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy uznał, że pozwany zasadnie odmówił wypłaty odszkodowania wskazując na brak zajścia wypadku objętego ochroną ubezpieczeniową i w związku z tym nie można przypisać mu nienależytego wykonania umowy zawartej z powodem.

W konsekwencji powyższego Sąd w punkcie 1 wyroku oddalił powództwo w całości.

W punkcie 2 wyroku Sąd orzekł o kosztach procesu obciążając nimi na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w całości powoda, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Szczegółowe wyliczenie kosztów procesu Sąd pozostawił referendarzowi stosownie do art. 108 § 1 zd. 2 k.p.c.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł powód zaskarżając go w całości.

Apelujący podniósł zarzuty :

- sprzeczności istotnych ustaleń z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego polegającej na mylnym ustaleniu faktów , że warunkiem odpowiedzialności pozwanego jest, aby listy przewozowe zostały wystawione na ubezpieczającego, że powód nie był przewoźnikiem oraz że list przewozowy nie został wystawiony na powoda , a nadto, że w niniejszej sprawie nie zaistniał wypadek ubezpieczeniowy objęty odpowiedzialnością pozwanego w ramach umowy ubezpieczenia powoda ;

- naruszenia przepisów prawa materialnego przez niezastosowanie art.12 ust.4 ustawy z dnia 22.05.2003r o działalności ubezpieczeniowej i art. 15 ust.5 ustawy z dnia 11.09.2015r o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej i nie zinterpretowanie na korzyść powoda wszystkich niejasności wynikających z par.2 OWU orz wskazanych w polisie;

- naruszenia prawa materialnego poprzez niezastosowanie art. 65 par.2 kc i nieuwzględnieniu przy dokonywaniu oceny postanowień par.2 OWU i polisy.

Wskazując na powyższe , apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie powództwa oraz obciążenie pozwanego kosztami procesu za obie instancje.

Pozwany wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów postępowania apelacyjnego oraz przeprowadzenie dowodu z dokumentów załączonych do odpowiedzi na apelację.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje :

Apelacja powoda nie zasługiwała na uwzględnienie. Sąd odwoławczy podzielił poprawne ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Okręgowy, jako mające oparcie w zebranych materiale dowodowym, ocenionym bez obrazy art. 233 par.1 kpc, to jest zgodnie z zasadami wiedzy, logiki i doświadczenia życiowego.

Motywy zaskarżonego wyroku, tak w sferze dowodowej, faktycznej jak i prawnej ujęte zostały w sposób jasny i wyczerpujący, a przez to poddający się kontroli instancyjnej. Nie zachodziła potrzeba uzupełniania postępowania dowodowego na etapie postępowania apelacyjnego w zakresie przeprowadzenia dowodów z dokumentów wnioskowanych przez stronę pozwaną, albowiem nie miały one istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie, dlatego na podstawie art. 235¹ kpc zostały przez sąd odwoławczy pominięte.

Chybionym okazał się zarzut w zakresie dotyczącym błędnych ustaleń faktycznych, albowiem skarżący w istocie nie poparł go rzeczową argumentacją jurydyczną i w zasadzie sprowadza się on do powielenia stanowiska prezentowanego w postępowaniu przed sądem I instancji. Jak trafnie wskazał Sąd Okręgowy w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku powód nie zdołał wykazać, że jego odpowiedzialność cywilna powstała w toku wykonywania przewozu towaru na podstawie listu przewozowego (...) wystawionego na ubezpieczającego, czyli powoda, albowiem z treści tegoż listu przewozowego jednoznacznie wynika, że został on wystawiony przez (...) ((...)) sp. z o.o. . Przypisywanie przez powoda będącego profesjonalnym przewoźnikiem istotnego znaczenia faktowi umieszczenia na liście przewozowym numerów rejestracyjnych pojazdu pozwanego oraz nazwiska jego kierowcy nie daje w świetle przepisów Konwencji (...) oraz treści zawartej polisy ubezpieczeniowej podstaw do uznania, że list przewozowy był wystawiony przez powoda , a w związku z tym zaistniały podstawy do uznania, że miało miejsce w trakcie wykonywania umowy przewozu zdarzenie wywołujące szkodę , uprawniające powoda do domagania się wypłaty odszkodowania od pozwanego. Jak trafnie wywodziła strona pozwana , dla udzielenia ochrony ubezpieczeniowej poza zajściem zdarzenia powodującego szkodę oraz stanowiącego podstawę odpowiedzialności cywilno-prawnej powoda na podstawie Konwencji (...) , koniecznym jest aby powód wykonywał przewóz na podstawie listu przewozowego, w którym został wpisany jako przewoźnik, a w rozpatrywanej sprawie taka sytuacja niewątpliwie nie miała miejsca. Powód niewątpliwie wykonywał zlecony mu przewóz, ale nie był wymieniony jako przewoźnik w liście przewozowym , który był wystawiony przez (...). Sąd Apelacyjny w całości podziela stanowisko wyrażone w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 22.05.2009r sygn..akt(...), że o odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń nie decyduje wyłącznie powstanie po stronie ubezpieczającego obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej osobie trzeciej , lecz wystąpienie wypadku ubezpieczeniowego, tj. zdarzenia, które strony określiły w umowie ubezpieczenia jako przyczynę uzasadniającą odpowiedzialność ubezpieczyciela. Takim zdarzeniem warunkującym odpowiedzialność pozwanego było wykonywanie przewozu na podstawie listu przewozowego (...) wystawionego na ubezpieczającego , a nie sam fakt wykonywania przewozu, który był bezsporny. Całkowicie dowolne jest stanowisko powoda, że zapisy zawarte w ogólnych warunkach ubezpieczenia (par.2 OWU), czy treść polisy winny być interpretowane w ten sposób, że ochroną ubezpieczeniową objęte były wszystkie postacie wykonywanej przez powoda działalności transportowej, skoro obie strony będące profesjonalistami w sposób

jednoznaczny ustaliły, że ochroną ubezpieczeniową objęte są wyłącznie zdarzenia powstałe w czasie przewozów wykonywanych przez ubezpieczającego na podstawie wystawionych przez niego listów przewozowych, mimo że w ramach swobody zawierania umów powód mógł zdecydować się na rozszerzenie ochrony ubezpieczeniowej również o klauzule zlecenia, czego nie uczynił. Zarzut naruszenia art. 65 par.2 kc w sposób wskazany w apelacji powoda, podobnie jak zarzuty błędnych ustaleń faktycznych należało zatem uznać za pozbawione uzasadnionych podstaw, co skutkowało oddaleniem apelacji powoda na podstawie art. 385 kpc. O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 par.1 i 3 kpc w zw. z art. 108 par.1 kpc .

Małgorzata Mazurkiewicz-Talaga

Umieściła w Portalu Informacyjnym:

Sekretarz sądowy

Anna Sobczak

Niniejsze pismo nie wymaga podpisu własnoręcznego na podstawie § 21 ust. 4 zarządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 19 czerwca 2019 r. w sprawie organizacji i zakresu działania sekretariatów sądowych oraz innych działów administracji sądowej jako właściwie zatwierdzone w sądowym systemie teleinformatycznym.